

26-27

Igualada Montserrat

27 Kms

Una mica de santedat i bona salut del cos és molt millor en la cura de les persones que gran santedat i poca salut del cos.

Etapa 26

Allotjaments

Dades d'interès

Pistes ignasianes

Autobiografia

Comentaris

Etapa 26

Sortim d'Igualada des de l'església de Santa Maria. Agafem el carrer de Santa Maria del Roser, que surt de la plaça de l'Ajuntament i l'Església. Seguim pel carrer de la Soledat, que va canviant de nom (primer es diu avinguda de Caresmar i després, fent un lleuger angle a l'esquerra, avinguda de Montserrat). Passem per damunt de les vies del tren d'Igualada a Barcelona. Baixem seguint l'avinguda de Montserrat i prenem la primera carretera que surt a la dreta. Ens porta a una gran rotonda, que creuem per continuar recte. Deixem un gran restaurant allà dalt, a la dreta. Seguim per la carretera N-II, que tant ens ha acompanyat! És el camí ral.

Tenim davant nostre 2 km de carretera a través d'un polígon industrial. Passem dues rotondes i a la tercera ens hem de desviar a l'esquerra, per la primera carretera que surt de la rotonda a mà esquerra i que ens permet seguir una mica de lluny la N-II, sense l'angoixa del trànsit. Un senyal vertical ens indica la direcció cap a Montserrat.

Sempre recte per la carretera asfaltada, passem per sota de l'A-2. Seguim

paral·lels a l'A-2, que ens queda a la dreta. Arribem a un pont i tornem a creuar l'A-2, ara per sobre. A l'altre costat del pont, girem a l'esquerra per la carretera asfaltada. Arribem a una rotonda que travessem recte i seguim per l'asfalt. Prenem una pista asfaltada a la dreta, per no veure'ns obligats a entrar a l'A-2. Entrem a Can Alzina. Un senyal indicador ens hi ajuda.

Sempre recte per la mateixa carretera, que circula paral·lela a l'A-2, anem avançant cap a Castellolí. Entrem al poble, el travessem per la mateixa carretera, sempre endavant!, i continuem recte. Després d'un revolt a l'esquerra, veiem que la carretera puja a un pont sobre l'A-2. No el prenem, sinó que seguim per la pista que surt a la dreta i que va paral·lela a l'A-2. Després de 750 m anem a agafar el pont sobre l'A-2. Hi podem pujar si prenem un camí que surt a l'esquerra i que ens porta a la carretera del pont. Un poste ens ho indica oportunament.

Creuem l'A-2 i ja som a la carretera que ens enfila fins a can Massana. Les fletxes grogues del Camí i els senyals verticals ens acompanyen. Podem anar pujant tota l'estona per la carretera, que ens portarà fins a can Massana. Per als que defugen l'asfalt hi ha senders que van tallant els molts revolts de la pujada. Passat el primer revolt molt pronunciat a la dreta, a 100 m surt un sender a l'esquerra, que ens allunya de l'asfalt i ens introdueix al bosc. Un senyal ens guia de nou i anem pujant.

Tornem a la carretera i seguim pujant per ella. Al primer revolt entrem a l'esquerra en un camí ascendent al bosc, que es transforma en un camí de terra, que ens condueix a la urbanització Montserrat Parc. Passats 500 m des de l'encreuament amb la carretera, hem de deixar la pista i entrar en un sender que ens duu a les primeres cases de la urbanització.

Arribem al carrer asfaltat: carrer de Castellolí. Només 100 m després agafem a mà esquerra l'avinguda de la Verge de Montserrat. En poca estona comença a girar cap a la dreta fent una corba suau. Seguim sempre la mateixa avinguda, que va vorejant la urbanització. Sempre recte, sense prendre cap altre carrer adjacent. Arribem al final de la urbanització en un encreuament de camins: prenem el que tenim davant i arribem a Sant Pau de la Guàrdia.

Travessem el poble i sortim per una pista de terra que es bifurca: prenem la de l'esquerra. Seguim per la pista ampla. Passem per davant del cementiri de Sant Pau, que deixem a l'esquerra. Anem pujant sempre per la pista, que a vegades es

perd una mica. Ens anem apropant a la carretera i al coll de Can Massana. Per fi el veiem des del nostre sender, que queda elevat respecte a la carretera: hem pujat massa!

Baixem a la carretera i seguim a la nostra esquerra fins a la cruïlla de carreteres de Can Massana. Seguim sempre per la carretera en direcció a Montserrat (pels pelegrins no és gens recomanable agafar els viaranys de muntanya).

A tan sols uns quilòmetres de l'arribada, la vista de l'ermita de Santa Cecília (s. XI) ens anima a seguir avançant cap al Monestir i la Verge de Montserrat. Més endavant, a 2 km, un cartell a la dreta ens indica la possibilitat d'arribar al destí pel camí dels Degotalls. Pel pelegrins que van a peu és molt recomanable pujar aquest camí, ja que fa més lleuger l'últim esforç.

Finalment arribem al complex urbanístic de Montserrat. Pugem fins a la plaça just al davant del Monestir: el servei als pelegrins es troba a la mateixa plaça, a l'esquerra.

Allotjaments

CASTELLOLÍ

Ayuntamiento . Tel: 938 084 000. Han inaugurado un refugio nuevo.

Taxi Castellolí . 686 229 384

IGUALADA

Taxis Igualada . Tel: 609 478 219

MONTSERRAT

Hotel Abad Cisneros*** . Tel: 938 777 701

Refugio del Monasterio para peregrinos . En el Centre de Coordinació Pastoral. Tel 938 777 766 (hay que llegar antes de las 17:30). Información del Monasterio. Tel: 938 777 765.

Taxi Marcel . 607 329 946

SANT PAU DE LA GUARDIA

El Cellar de la Guàrdia . Hostal - refugio - restaurante. Tel: 937 710 323.

Dades d'interès

Una etapa difícil: pujar els 450 m de desnivell fins al monestir benedictí i la basílica de la Mare de Déu de Montserrat no és un passeig fàcil. Però l'esforç queda recompensat per la bellesa de la muntanya de Montserrat i pel goig d'arribar a un lloc de tant pes simbòlic per a la família ignasiana, i també per a tots els catalans. Els que vagin en bicicleta han de desistir d'agafar el sender de muntanya que surt de can Massana, i seguir recte per la carretera, que té parts de baixada que són una autèntica delícia.

CASTELLOLÍ: Petita població. El seu nom ve de les ruïnes del castell d'Aulí, del segle X. Ens ofereix restaurant, supermercat, farmàcia, centre de salut i banc.

SANT PAU DE LA GUÀRDIA: Petita església amb hostal i restaurant.

MONTSERRAT: La muntanya resulta un marc sorprenent, que queda ben descrit pel nom. Encara que la història exacta del lloc és incerta, sembla que les primeres capelles que hi havia van ser construïdes ja durant el segle IX (la capella de Sant Iscle, al jardí del monestir, és una de les que perduren d'aquells primers temps).

El monestir benedictí, fundat el segle XI, va florir a la muntanya de Montserrat com les flors silvestres que hem anat veient al llarg del nostre Camí. La vitalitat de la comunitat benedictina se'ns mostra en la seva litúrgia (l'Eucaristia conventual és a les 11 h) i en la presència cultural i religiosa que irradia a tot Catalunya. La Mare de Déu de Montserrat n'és el cor, i ha estat un punt d'atracció de pelegrins al llarg dels segles, alguns d'ells buscant curació als mals del cos i de l'ànima (alguns anys s'hi han registrat més de dos milions de visitants). En presència de la Mare de Déu, donem gràcies per tot el Camí fet fins ara i ens encomanem per a la darrera etapa, que ens ha de dur fins a Manresa, la ciutat ignasiana.

Segons la tradició, la famosa imatge de la Verge va ser tallada per l'evangelista sant Lluc durant el segle primer. Més tard, durant els temps de domini musulmà es va haver d'amagar la talla en l'anomenada Santa Cova. Els historiadors creuen, però, que la imatge data del segle XII. La Moreneta, tal com es anomenada popularment, no està tallada en fusta negra, sinó que el seu color és conseqüència dels ciris presentats com a ofrena que durant segles ha anat actuant amb el

vernís. El 1592 la gran basílica va ser consagrada per a poder acollir els pelegrins que hi acudien, cada cop més nombrosos. Va ser gairebé completament destruïda durant la invasió napoleònica (1811) i reconstruïda a partir de la dècada del 1850.

Un llarg camí de baixada condueix a la Santa Cova, el lloc tradicional del descobriment de la Verge. La gruta, construïda el segle XVII, té base cruciforme. També és possible prendre un funicular que ens deixa a mig-camí de la gruta. Les vistes des d'alguns dels senders són espectaculars, s'entendrà, però, que, amb els quilòmetres que portem a les cames, no ens vingui de gust enfilar-nos per la muntanya buscant bones panoràmiques.

La col·lecció del Museu de Montserrat inclou retaules gòtics i obres de El Greco, Monet i Picasso. L'Espai Audiovisual il·lustra la vida i l'espiritualitat dels monjos a través d'exposicions multimèdia.

La façana de la basílica, que data del 1968, representa Crist i els dotze apòstols. Entrem a la Basílica i seguim les indicacions vers el cambril de la Mare de Déu per a visitar el lloc central de tot el recinte. A l'altre costat del pati d'entrada de la basílica hi ha una sala on s'exposen els exvots que agraeixen favors rebuts mitjançant la intercessió de la Mare de Déu.

El complex ofereix restaurants, supermercats, farmàcies, centre de salut, banc i oficina d'informació (tel. 938 777 777).

Pistes ignasianes

Reflexions: L'Esperit de Déu ens confirma en la missió que hem rebut. Més encara, l'Esperit mateix ens acompanya i ens enforteix en les dificultats que surten al nostre encontre. Seguim la dinàmica de les altres setmanes: el Rei veritable ens demana que l'acompanyem en la seva conquesta del bé contra l'absurd de la destrucció de l'ésser humà. L'Esperit ens impulsa en el nostre pelegrinatge per tota la terra, anunciant la Bona Notícia.

L'Esperit trenca barreres, obre camins. L'Esperit crea fraternitat, crea comunitat, crea humanitat, crea Imatge de Déu en el món. L'Esperit ens desperta, ens il·lumina, ens treu de la nostra sordesa i de la nostra ceguesa. L'Esperit ens posa en marxa, ens empeny i no ens deixa seure massa temps. L'Esperit ens esperona, ens fa caure de les nostres comoditats, ens trenca els "esquemes ben fets." L'Esperit ens omple de compassió, d'amor, de necessitat, de lliurament. L'Esperit

ens eleva, ens fa somniar, ens fa infinits. En l'Esperit ho podem esperar tot, ho podem suportar tot, ho podem realitzar tot. L'Esperit és la gran Presència de Déu en la nostra vida.

Al llarg del nostre pelegrinatge hem anat "respirant" l'Esperit. Avui demanem ser conscients d'aquesta presència en nosaltres. On trobo l'Esperit actuant en mi? En els altres? En què reconec l'acció de l'Esperit en el món?

Recorda insistir en la petició de la pregària.

Textos:

Joan 16,5-15. Recordo les paraules de Jesús sobre l'acció de l'Esperit Sant.

Fets 2,1-21. La promesa de la vinguda de l'Esperit es compleix el dia de Pentecosta.

Fets 10,44-48. Mentre Pere estava parlant, l'Esperit Sant va baixar sobre tots els que l'estaven escoltant. L'obra de l'evangelització havia començat. Demano també abraçar aquest treball amb determinació.

Lluc 4,14-20. Jesús va tornar a Galilea investit amb el poder del Esperit. Demano, ara que s'acosta el meu retorn a casa, que jo també sigui investit per la força de l'Esperit. Necessito el seu Esperit per complir la missió del Regne de Déu.

Col·loqui final: En aquesta etapa del nostre pelegrinatge interior, ja estem acostumats a caminar amb el nostre amic i Senyor Jesucrist, parlant-hi lliurement, com un amic ho fa amb un altre. Acaba amb el "Parenostre".

Autobiografia

Bo i apropant-nos a Manresa, arribem a un lloc especial per a Ignasi de Loiola i per a molts pelegrins del seu temps. La muntanya de Montserrat és un lloc reconegut per moltes persones com a lloc de gran presència espiritual. Anomenada per alguns "muntanya màgica", la tradició la recorda com un espai on la presència de l'Esperit és "natural". Deixem-nos endur per aquest flux de força espiritual i fem com Ignasi: presentem a la Verge Bruna la nostra ofrena de seguir Jesús, per a un seu més gran servei, fet amb una gran llibertat de cor.

«Seguí el seu camí de Montserrat, pensant com sempre en les gestes que volia

realitzar per amor de Déu. I com que tenia el magí ple d'aquelles idees - Amadís de Gaula i coses semblants - li venien al cap alguns pensaments d'aquella mena. I per això resolgué vetllar les armes tota la nit, sense asseure's ni tombar-se, sinó a estones dret, a estones agenollat davant l'altar de Nostra Senyora de Montserrat, on havia decidit de deixar els seus vestits i vestir-se les armes del Crist. Deixant, doncs, aquest lloc, marxà segons el seu costum pensant en els seus propòsits. Arribant a Montserrat, després de fer oració es va posar d'acord amb el confessor i va fer una confessió general per escrit que durà tres dies. I va convenir amb el confés que manaria recollir la mula i que l'espasa i el punyal els penjaria a l'església a l'altar de la Mare de Déu. Aquest fou el primer home al qual manifestà la seva determinació, perquè fins aleshores no ho havia descobert a cap confés.

La vigília de Nostra Senyora de març, a la nit, l'any de 1522, amb tot el secret possible se'n va anar a un poble, i despullant-se de tots els seus vestits els hi donà; es posà el seu vestit tant anhelat i anà a agenollar-se davant l'altar de Nostra Senyora. I, unes vegades agenollat, d'altres dret amb el bordó a la mà, passà tota la nit.»

Aprofitem-nos d'un moment llarg de recolliment a la capella de la Mare de Déu de Montserrat i preguem amb el text de la 1a Corintis 12,1-11 tot demanant que els dons de l'Esperit ens acompanyin en la nostra vida, per a major glòria de Déu. Podem aquí també canviar els nostres vestits vells i posar-nos els que "descobrirem" a Igualada: una nova vida requereix de vestits nous. Què deixo aquí a Montserrat? Què penso portar de tornada a casa?

La basílica de Montserrat va ser destruïda i reconstruïda en diversos moments de la seva història, seguint el ritme de les guerres que assotaven el territori. Cada vegada l'església es reconstruïa una mica més enrere, cap a la muntanya. A l'entrada de l'atri porticat de l'església actual, prop de l'estàtua d'Ignasi, es pot veure a terra un cercle ennegrit amb una gastada cita escrita a terra que ens recorda que allà va ser on Ignasi va oferir-se a la Verge.

Comentaris

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà. Els camps necessaris estan marcats amb *

Comentari *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Δ

Bicicletes dificultat mitja

el pendent de pujada a Montserrat es fort. Si es segueix l'itinerari a peu caldrà empènyer la bicicleta. És preferible pujar per la carretera del Bruc i arribar al monestir per Can Massana, seguint sempre el camí asfaltat.

Igualada : Km 0.

Castellolí: Km 9,5.

Sant Pau de la Guardia: Km 16.

Can Massana: Km 18,2.

Ermita Santa Cecília: Km 23,4.

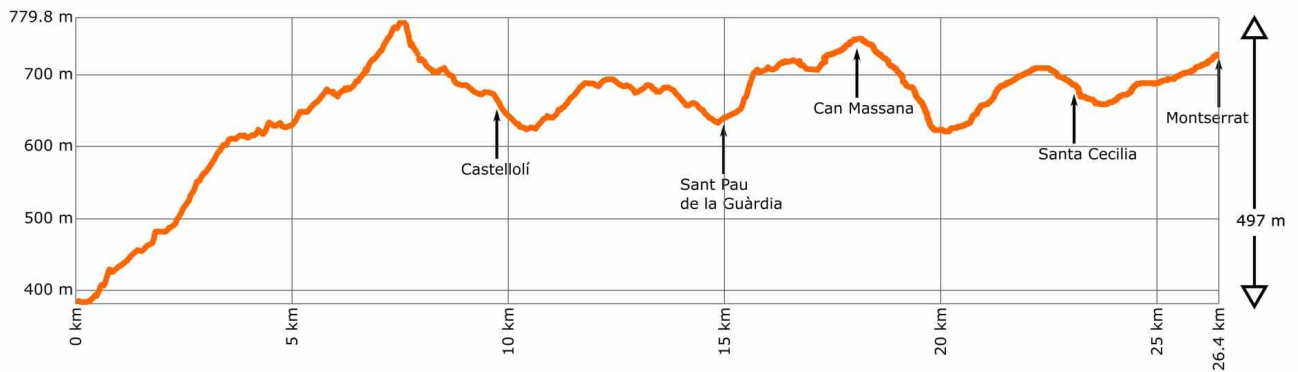
Monasterio de Montserrat: Km 27.

Ruta

Esquema de l'etapa

Altimetria

El temps a Montserrat

[veure ruta a wikiloc](#)

[descarregar gps](#)

[descargar per a MapOut](#)

Galeria

Fotos de l'Etapa

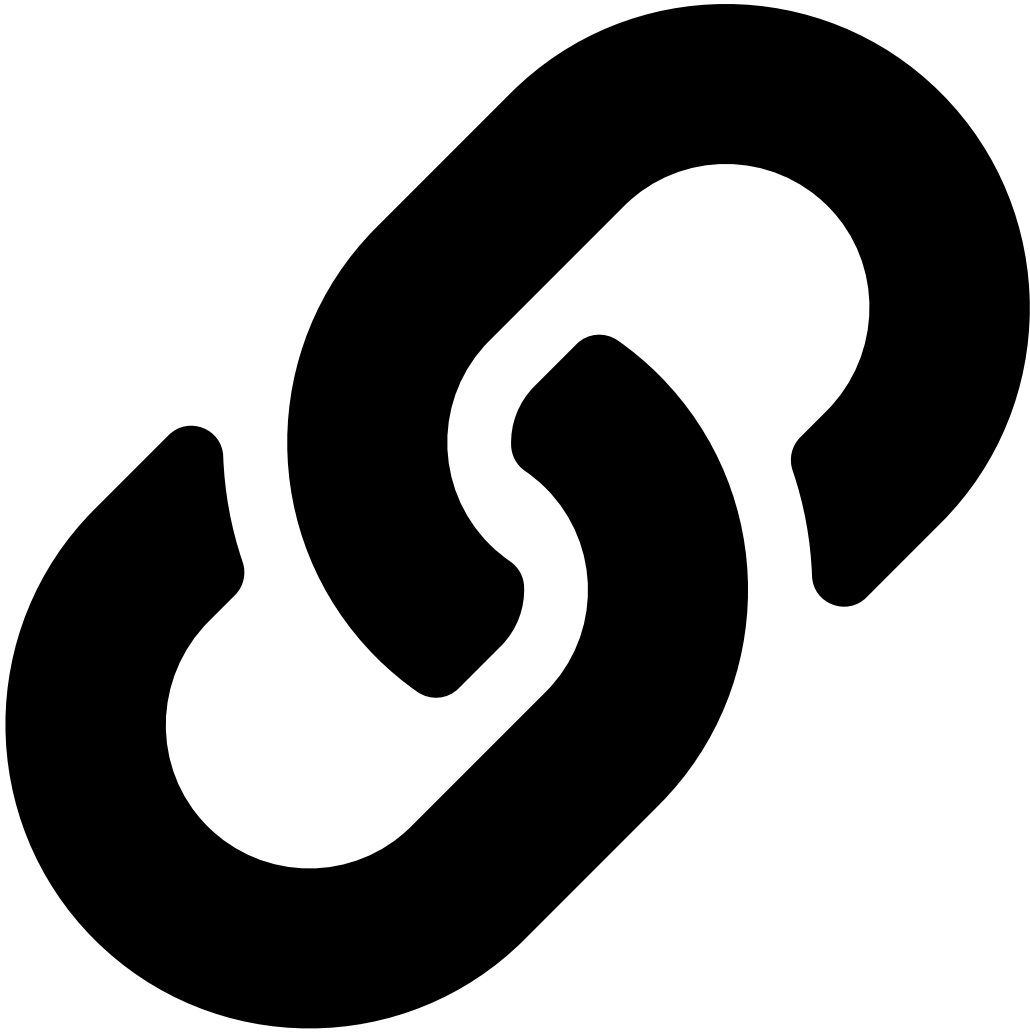

[etapa anterior](#)

[següent etapa](#)